

РЕШЕНИЕ

№ 7059

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6953** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Й. Л. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат А. И., срещу Решение № 2319 от 23.06.2022 г., постановено по НАХД № 10004/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 17-ти състав. Със същото е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2539614/2019 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Й. Л. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакувания електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща

процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю., който моли решението на СРС да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 11.02.2019 г., в 10:12 часа, в [населено място], по [улица]срещу Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол – АТСС АRHСAM S1 № 11743с7, била засечена скорост на движение на МПС – товарен автомобил марка „А.“, модел „Q7“, с рег. [рег.номер на МПС] , 82 км./ч /след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км./ч/, при разрешена такава 50 км./ч в населено място, т.е. превишение – 32 км./ч. Радарът бил с фиксиращо устройство за дата, час и скорост, като е фотографирано и изображение на автомобила, от което е виден неговият регистрационен номер. Водачът на автомобила не е бил спиран за проверка непосредствено след установяване на нарушението. Установено е, че автомобилът е регистриран на името на търговско дружество „МВЕЦ Ракита“, с управител към датата на нарушението - Й. Л. Д..

За установеното нарушение е издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2539614, с който на Й. Л. Д. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 2539614 от 2019 г.; разпечатка от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа проверка; часови график; удостоверение за одобрен тип средство за измерване.

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и като такава е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно,

допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

С изменението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с израза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015 г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г., изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях, съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл.8–чл.11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС.

По време на извършване на процесното нарушение, действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП, допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че

издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, видно от обсъдените от първоинстанционния съд в мотивите на решението му доказателства. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че нарушението не е заснето от надлежно сертифицирано и работещо автоматизирано техническо средство и че това не е обсъдено от СРС.

Правилни са изводите на СРС, че липсата на доказателства за обозначение с пътен знак Е24 или за оповестяване чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на МВР, където се осъществява контрола с техническото средство, са преодоляни с отпадане на законовото изискване за обозначаване на участъка за контрол след 09.07.2017 г.

Касационният съдебен състав намира за правилни изводите на СРС относно авторството на деянието във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря на извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, предвижда, че когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Такава декларация не е била представена от страна на Й. Л. Д..

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. Правилна е преценката на съда за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му, а доводите по този въпрос във жалбата пред РС са неоснователни.

Правилно СРС е приел, че обстоятелството дали електронният фиш е надлежно връчен на санкционираното лице има единствено отношение към началото на преклузивния срок по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, но не и към законосъобразността на издаването на електронния фиш. В тази връзка неоснователни са доводите, изложени

в касационната жалба.

Настоящата инстанция не споделя доводите на касационния жалбоподател в насока за противоречие между ЗДвП и Наредбата за използване на АТСС досежно възможността да се издаде ЕФ за нарушение, установено от мобилна система. В тази връзка, следва да препрати към мотивите на СРС досежно измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19/13.03.2015г. и допустимостта на установяването на нарушения от типа на процесното с помощта на автоматизирано техническо средство /стационарно или мобилно/, без присъствието на контролен орган, които се споделят напълно.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция, съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). С оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, съдът счита, че в тежест на касатора следва да бъде възложено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. –ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 2319 от 23.06.2022 г., постановено по НАХД № 10004/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Й. Л. Д., ЕГН: [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.